

Poštovanje. Želio bih pohvaliti vaš projekt radi dosljedne primjene načela ekonomičnosti, međutim postavio bih i pojedina pitanja, kao i dao prijedloge za rješavanja nekih od njih. Također, iako znam da ste se vodili načelom konzistentnosti i izbjegavanja većih reformi, neka od njih bi unatoč tome predložio. Zamijetio sam da ste kod pisanja pravila upotrebe izostavnike zanemarili upotrebu u futuru I. Npr. Zaboravit' ću, preskočit' ću i slične. Ukoliko je to namjerno, odnosno s time se propisuje novi standard, npr. zaboraviti ću, preskočiti ću, to bi se trebalo spomenuti u tekstu. Novi standard bi zapravo bio zanimljivo pojednostavljenje jezika. Prvo pravilo čije bih mijenjanje predložio je pravilo zapisa dugog dvoglasnika ie. Hrvatski standardni jezik nema razliku u zapisima dugih i kratkih samoglasnika, a u većini govornih varijanti se ionako dugi izgovor ostvaruje kao [je]. Zar ne bi bilo jednostavnije da se dvoglasnik ie uvijek (osim navedenih iznimaka kada se ostvaruje kao [e]) zapisuje kao je? Drugo pravilo bi bilo pravilo o zapisu glasa dž. Riječ je o dvoslovu koji je, ako se ne varam, najslabije korišteno hrvatsko slovo/glas. Zar ne bi bilo jednostavnije da ga se u posuđenicama iz stranih jezika (turcizmima i anglizmima) jednostavno zamjeni sa slovom đ, kao i u slučajevima s tvorenim sufiksom –džija, a u slučajevima ispred b sa slovom č (ili u potpunosti izmjeniti sva njegova pojavljivanja sa slovom đ) ? Ionako je riječ o najslabije upotrebljavanom glasu koji je u većini govora izjednačen sa đ... Na taj način se slabi sustav zvučnih i bezzvučnih suglasnika, međutim svoje zvučne partnere nemaju ni c, h i f. Također, možda bi bilo korisno „ujediniti“ i č i ć. Iako bi takvo „ujedinjenje“ uzrokovalo puno više prepravaka od samog dž i đ (dva najrjeđe korištena glasa u hrvatskom standardu), takvo ujedinjenje bi približilo pisani standard govornom jeziku, pogotovo s obzirom da je razlikovna uloga između ta dva glasa prvenstveno u arhaizmima i nije primjetljiva u govornom jeziku. Treći prijedlog bi se odnosio na unos posebnih znakova za pojedine hrvatske dijalekte, npr. é za kajakavsko e u mleko, belo, ili ø u gøristi, zaboravilø. Bilo bi dobro da pravopis standardnog jezika sadrži i predložena pravila za zapis dijalekata i nestandardnih govora. To bi manje-više bilo to. Bilo bi zgodno provesti neku anketu koja bi mogla potvrditi ili suzbiti predložene promjene, pogotovo što je riječ o mijenjanju skoro 200. godišnje pisane tradicije (iako je ista u pojedinim slučajevima arbitrarno odlučena). Lijep pozdrav